

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. K.**, zastoupeného Mgr. Zbigniewem Czudkem, advokátem se sídlem Třinec, nám. Míru 551, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25.2.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2013, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **s e** pro vady řízení **z r u š u j e** a věc se jí vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Zbigniewa Czudka **ve výši 5.979,- Kč**, a to ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25.2.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila

své rozhodnutí ze dne 4.11.2013, kterým zamítla žádost žalobce o invalidní důchod s odůvodněním, že nezískal potřebnou dobu pojištění pro nárok na invalidní důchod v rozhodném období před vznikem invalidity.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že invalidita zjištěná u něj posudkovým lékařem má přímou souvislost s pracovním úrazem ze dne 21.11.2011, a proto má nárok na přiznání invalidního důchodu. Žalobce je přesvědčen, že jeho současný zdravotní stav je v příčinné souvislosti s tímto pracovním úrazem, v důsledku kterého byl uznán invalidním ve třetím stupni invalidity. Postupné zhoršování jeho zdravotního stavu se progresivně u něj projevovalo až po uvedeném pracovním úrazu

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 25.2.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ ve Frýdku-Místku, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 28.8.2014 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 21.11.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce požádal o přiznání invalidního důchodu dne 9.9.2013. Na základě této jeho žádosti byl posouzen lékařem OSSZ Frýdek-Místek dne 19.9.2013 se závěrem, že u něj jde o invaliditu třetího stupně podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti 70%. Den vzniku invalidity byl stanoven 19.9.2013. Rozhodnutím ze dne 4.11.2013 žalovaná žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu zamítla pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, a to na základě posudku lékaře ČSSZ ze dne 21.1.2014, podle kterého pokles pracovní schopnosti žalobce byl rovněž hodnocen dle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 70%. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno 18.9.2013.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR v Ostravě, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že

vycházela při jeho vypracování z nálezů ošetřující praktické lékařky MUDr. Ž., z nálezů soukromé neurochirurgické ambulance MUDr. T. H. ze dne 9.9.2013, 20.11.2013 a 15.1.2014, rehabilitace MUDr. A. G. ze dne 12.9. a 12.11.2013, neurochirurgické ambulance MUDr. Š.R. ze dne 27.8.2012,

chirurgické ambulance Poliklinika Místek MUDr. G. ze dne 21.11.2011, 7.12.2011, 29.8.2013, 20.9.2013, 18.10.2013 a 10.12.2013, propouštěcí zprávy Nemocnice Frýdek-Místek, ortopedického oddělení z hospitalizace od 17.12.2012 do 18.12.2012 a propouštěcí zprávy z neurochirurgie ze dne 18.9.2013 a ze spisové dokumentace OSSZ Frýdek-Místek. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce postižení páteře uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1, písm. d) přílohy č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti 70% a datum vzniku invalidity žalobce stanovila ve shodě s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení dnem 19.9.2013, kdy byla ukončena hospitalizace, avšak nebyla ukončena léčba doposud pokračující s další plánovanou operací.

Z doplňujícího posudku téže posudkové komise ze dne 21.11.2014 pak krajský soud zjistil, že v lékařské dokumentaci žalobce se nacházejí záznamy o bolesti v oblasti krční páteře již v létech 1980, 1983 a 1987, kdy se jednalo o bolesti jednorázové a v období následujícím v délce 24 let potíže s páteří až do 21.11.2011 neuváděl. Podle záznamu o úrazu firmy V Pron, s.r.o. Frýdek-Místek žalobce dne 21.11.2011 jako řidič dealer dodávkového vozu šel pro vozidlo po vykládací rampě. Při této běžné chůzi špatně došlápl, ztratil rovnováhu a spadl z rampy. Byl ošetřen na chirurgické ambulanci téhož dne se zjištěním pohmoždění C, CTh, L, SIS oblasti a podvrtnutí levého kolena. Přes počáteční klidovou léčbu a pozdější ortopedickou léčbu, včetně léčby neurologické a rehabilitační se jeho zdravotní stav nezlepšoval. Další odborná vyšetření prokázala lézi mediálního menisku levého kolena, rupturu LCA – křížového vazy levého kolena s následným operačním řešením dne 17.12.2012 a dne 1.3.2013 a cervikobrachiální syndrom vlevo s hernií disku intervertebralis C6/7 s následnou operací krční páteře dne 16.9.2013. K hospitalizaci na neurochirurgickém oddělení Fakultní nemocnice Ostrava byl žalobce přijat dne 15.9.2013 pro dva roky trvající cervikobrachiální syndrom po pádu z rampy na záda. Kontrolní MR vyšetření dne 27.9.2013 prokázalo ve srovnání s minulým MRI vyšetřením progresi nálezů. Posudková komise se v této souvislosti dále zmiňuje o následných lékařských záznamech z neurochirurgické ambulance s tím, že u žalobce je doporučena plánovaná operace – dekomprese zadního segmentu C6,7 a učinila závěr, že dle dostupných nálezů byl shora uvedený pracovní úraz – pád z rampy utrpěný dne 21.11.2011 vyvolávajícím momentem zdravotních potíží u žalobce.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 25.2.2014 byl invalidní, přičemž šlo o

invaliditu třetího stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně

o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 70% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Jde ostatně o závěr, o kterém mezi jednotlivými posudkovými orgány nebylo sporu, neboť invalidním ve třetím stupni byl žalobce uznán v předcházejícím správním řízení, jak lékařem OSSZ ve Frýdku-Místku, tak i lékařem ČSSZ v rámci řízení o jeho námitkách. Předchozí posudek lékaře OSSZ ve Frýdku-Místku se však nezabýval podstatnou otázkou a to, zda zjištěná invalidita žalobce je v příčinné souvislosti s pracovním úrazem utrpěným dne 21.11.2011, zatímco posudek lékaře ČSSZ podaný k námitkám žalobce uvádí, že „z doložené zdravotnické dokumentace nevyplývá jednoznačně invalidita v souvislosti s úrazem“, aniž by byl tento závěr přesvědčivě a srozumitelně odůvodněn. Na tuto otázku podala posudková komise MPSV ČR dostačující a přesvědčivou odpověď doplňujícím posudkem ze dne 21.11.2014, v jehož závěru popisuje zdravotní potíže žalobce, které se odvíjely bezprostředně po utrpěném pracovním úrazu. Jestliže posudková komise v tomto doplňujícím posudku uzavřela, že žalobcův pracovní úraz – pád z rampy dne 21.11.2011 byl u něj vyvolávajícím momentem zdravotních potíží, které jsou hlavním a dominantním důvodem jeho invalidity třetího stupně, pak nelze učinit jiný závěr než ten, že žalobce je od data 19.9.2013 invalidní pro invaliditu třetího stupně následkem pracovního úrazu.

Podle ust. § 38 odst. 1, písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním následkem pracovního úrazu. Podle tohoto zákonného ustanovení (na rozdíl od písm. a/ téhož ustanovení) není další podmínkou vzniku nároku na invalidní důchod získání potřebné doby pojištění uvedené v ust. § 40 téhož zákona. Jestliže žalovaná vycházela při svém rozhodnutí o námitkách žalobce ze dne 25.2.2014 z posudku podaného lékařem ČSSZ, který zdravotní stav žalobce sice hodnotil jako stav odpovídající invaliditě třetího stupně, avšak tento stav nehodnotil v příčinné souvislosti s předmětným pracovním úrazem, šlo o vadu řízení, pro kterou krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. její rozhodnutí zrušil. Podle odst. 4 téhož ustanovení věc zároveň vrátil žalované k dalšímu řízení, v jehož rámci při vydání nového rozhodnutí o námitkách žalobce bude žalovaná vázána závazným právním názorem krajského soudu a to, že žalobce je invalidním pro invaliditu třetího stupně v souvislosti s pracovním úrazem ze dne 21.11.2011.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal soud žalovanou zaplatit žalobci náklady řízení spočívající v jeho právním zastoupení advokátem v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a náhradu za ztrátu času 400,- Kč dle § 14 odst. 3 téže vyhlášky. Další náklady právního zástupce žalobce činilo cestovné osobním automobilem z Třince do Ostravy a zpět při ujetých 100 km, při spotřebě 7,5 litrů nafty na 100km a při ceně 38,10 Kč za jeden litr, celkem tedy 271,- Kč za spotřebu pohonných hmot a 370,- Kč za opotřebení vozidla podle vyhlášky č. 328/2014 Sb. S připočtením 21% DPH činily náklady právního zastoupení celkem 5.979,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojnásobném vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právní vzdělání.

V Ostravě dne 29. ledna 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce